

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 38. Beati Martyris honores Eidem Venerabili ab Innocentio XIII. Papa decreti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

tionis Patres unanimi suffragio cense-
rent, Supplicantium votis ac precibus
annuendum esse, ac die decima octava
Februarii re denuo in deliberationem
vocata, tandem Pontifex causæ intro-
ductionem significavit, primumque Ar-
chiepiscopi processum seu iudicium ap-
probavit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1721.

§. XXXVIII.

*Beati Martyris honores Venerabilis
Joanni de Nepomuc ab Inno-
centio XIII. decreti.*

Tanta erat Pomucensium veneratio
erga suum Popularem Joannem,
Venerabilem Dei Servum, ut statim
ab ejus morte ex ea domo, in qua Hic
primam vitæ lucem aspexit, in S. Joan-
nis honorem Sacellum erigerent, quod
postea Franciscus Baro de Sternberg,
Nepomuci Dominus, in novam ac ma-
gnificam Ecclesiam D. Joannis Nepo-
muceni memoriæ dicatam magnis sum-
ptibus convertit. Cum autem Archi-
episcopus Pragensis ex stupendis, quæ
Deus ad ejus tumulum operatus est,
prodigiis, miraque cælestis odoris frag-
rantia inde effusa sacri Corporis incor-
ruptionem haud temere conjectaret,
hinc inter processus articulos id exposi-
turus, juxta Pontificias Constitutiones
Sepul-

*Acta utriusque
que Processus
in causa
Can. 61.
Joan. Nep.
Summar.
Process. I.
n. I. & seqq.
Bened. XIV.
t. 4. l. 4. p. I.
c. 30. p. 285.*

Sæc. XVIII. Sepulcrum hujus Servi Dei visitare constituit: **A. C. 1721** Die igitur decima quinta Aprilis anno hujus sæculi decimo nono Joannes Florianus Hammerschmidt Vetero Pragæ in Theyn Curatus & Wenceslaus Constantinus Potutziek Metropolitanæ Ecclesiæ ad D. Vitum in Castro Pragensi Sacristanus ambo antiquitatum peritissimi præstito juramento de veritate dicenda, & servando secreto deponere, ipsis certo constare, quod Venerabilis Joannis Nepomuceni cadaver in præfatæ Ecclesiæ ambitu versus portam sepultum quiescat. Postea Archiepiscopus qua Judex idem juramentum tribus Medicinæ ac Chirurgiæ Doctoribus Joanni Löw ab Erlsfeldt, & Carolo Puchman, Sebastiano Fuchs, & duobus Chirurgis Jacobo Schutzbreth, & Ferdinando de Hochen-vorth detulit, quod sigillatim omnes flexis genibus deposuerunt. His præmissis Archiepiscopus Pragensis cum Joanne Francisco Blowsky Promotore Fiscali, & Bernardo a Germaten ex suo Palatio ad Ecclesiam Metropolitanam procedens, coram præfatis Ecclesiasticis, Medicis, Chirurgis, Notario publico, aliisque testibus lapidem sepulcralem unacum clatris ferreis amoveri jussit, ubi fabri ferrarii & ferrarii alique periti speciatim advocati in-
terpo-

terposita juramenti religione testaban- Sæc. XVIII.
 tur, ex ligaturis ipsiusque operis ru- A. C. 1721.
 ditate conitare, hoc sapere opus ducen-
 torum vel trecentorum annorum vetusta-
 tem, lapidem vero nunquam antea remo-
 tum, & jam trecentis abhinc annis huic
 sepulcro fuisse appositum videri, eo quod
 totus hinc inde sit mutilatus, & ab
 igne ac incendio, quod Pragæ Anno
 1541. in arce Regia est exortum, adeo
 læsus, ut ubique foramina ad crassi-
 tiem unius digiti reperiantur: cum au-
 tem in præfato lapide caractere an-
 tiquissimo insculpta legerentur hæc
 verba: JOANNES DE POMUCK, hinc
 præfati duo Antiquarii sub juramento
 edixerunt, hos esse caracteres ejus-
 modi, prout Anno 1383. fuerant in
 usu, & consimiles literis, quæ in Sa-
 cello Sternbergico Anno 1230. & 1278.
 appositæ visuntur.

Postmodum egesta humo inventum
 fuit ejusdem Venerabilis Joannis Cor-
 pus, quod licet carne exutum, ea ta-
 men forma collocatum erat, ut inspecto
 naturali ordine concinnius aptari non
 potuisse, costasque lateris sinistri succo
 plenas, seu quodam oleoginoso humore
 madidas fuisse, jurato testarentur hi
 tres Medici ac duo Chirurghi. Obstu-
 pescunt tamen omnes, atque una voce
 & consensu prodigium inclamant, dum
 tota corporis mole exesa, & calvaria
 peni-

Sæc. XVIII. penitus evacuata, solam linguam integram, ab omni corruptione immunem, rubro colore vividam, & per tria sæcula sic conservatam, quæ tamen pars apud alia corpora primum putrefactioni obnoxia est, deprehendunt, hocque prodigio perciti unanimi suffragio profitentur, ideo solum hoc membrum in heroicæ virtutis præmium superne fuisse clarificatum, eo quod Venerabilis Joannes Divino obtemperans præcepto custodiam posuerit linguæ suæ, ne arcanum Sacramentale vulgaret. Hujus linguæ recognitio judicialis auctoritate Pontificia & Cæsarea rursus facta est Anno 1725. de qua Benedictus XIV. Pontifex Maximus hæc habet: „Dum munere fungebatur fidei Promotoris, post approbatum Martyrium & causam Martyrii in causa sancti Joannis Nepomuceni transitus factus est ad discussionem dubii super signis, & miraculis, & inter cætera signa & miracula propositum fuit illud perennis incorruptionis linguæ ipsius. Sanctus Martiris fuerat coronatus An. 1343. & judicialis recognitio linguæ facta est An. 1725. & sic post tercentum & octoginta duos annos (*) ab obitu. Inventa est autem in-

(*) Circa annum Martyrii errorem irreperisse autumo: omnes enim Historici testantur. S. Joan.

„integra, & retinens figuram & for-
 „mam linguæ humanæ. Color appa-
 „ruit talis, qualis est in lingua homi-
 „nis viventis, & mollis erat atque
 „flexibilis. Signa hæc sunt incorru-
 „ptionis, & quidem supra Naturam,
 „cum nulla suspicio fuerit de causa
 „naturali, aut artificiali incorruptionis.
 „Additum est, linguam inter cæteras
 „humani corporis partes esse præcipue
 „corruptioni obnoxiam, cum juxta
 „Anatomistas magna pars ejus ex fibris
 „carneis sit contexta, & fibræ carneæ
 „magna sanguinis copia sint repletæ &
 „sanguis suo carens fluxu, siue circu-
 „latione ad corruptionem impellat, uti
 „videmus in gangræna, & sphacello
 „inductis ab impedito cursu sanguinis,
 „& uti videmus etiam in sanguine per
 „venæ

Sæc. XVIII.
 A. C. 1721.

S. Joannem fuisse natum circa An. 1320. atque ex
 ponte in Moldavam fuisse dejectum An. 1383.
 ita quoque legitur in antiqua ejus inscriptione
 sepulchrali, hujus tenoris: *Honorabilis Do-*
minus Magister Joannes Nepomucenus, hujus
Ecclesiæ Canonicus, Reginae Confessarius, quia
Sacrosancti Confessionis Sigilli custos usque ad
mortem fuit, a Wenceslao IV. Bohemica Rege,
Caroli IV. Filio, tormentis tentatus ex ponte
in Moldavam præcipitatus miraculis clarus,
hæc jacet sepultus, Anno MCCCLXXXIII.
 hinc ea quoque verba: *trecentum & octoginta*
duos annos, corrigenda, ac legendum trecentum
quadragesima duos annos.

Hist. Eccles. Tom. LXXI.

L

Sæc. XVIII. „venæ sectionem excepto in aliquo
 A. C. 1721. „vase; illico enim turbatur, ipsius
 „fibratæ partes globulis rubicundis
 „permistæ coguntur, atque atrum
 „colorem contrahunt, serumque ab
 „eis secretum supernatat. Physicis ra-
 „tionibus pia quoque accessit confide-
 „ratio, Deum videlicet incorruptam vo-
 „luisse tot annorum spatio mirabiliter
 „illam linguam permanere, quod
 „Sanctus vitam amiserit, ne proderet
 „secretum sacramentalis confessionis.
 „Matta de Canonizatione sanctorum
 „Part. III. cap. 14. Num. 2. ita scribit:
 „Ingenti admiratione dignum, quod
 „aliquando, reliquo corpore consumpto,
 „partis alicujus, cui perfectionis do-
 „num & virtus prærogativa præcipue
 „debeatur, substantia omnis incor-
 „rupta, & vivido colore perfusa animæ
 „adversa sit, & inventa. Et his, aliis-
 „que pluribus ponderatis, sacrorum
 „rituum Congregatio tanquam miracu-
 „lum secundi generis approbavit pene-
 „nem Linguae incorruptionem, ut con-
 „stat ex Decreto edito die 11. Januarii
 „1729. quod apostolica Auctoritate fuit
 „roboratum a Papa Benedicto XIII. die
 „16. Februarii ejusdem anni.,

Postquam igitur rem ita se habere
 compertum erat, Corpus seu Offa Ve-
 nerabilis Sexvi Dei Joannis in Tumbam
 staneam

staneam unacum sacra lingua pixidi
 argenteæ inclusa imponebantur, de-
 mum eadem Tumba omnino obserrata
 iterum reponeretur in aliam capsam
 quercinam Archiepiscopi & Promotoris
 sigillo signatam, ipsumque sepulcrum
 terra iterum repletum ac eodem lapide
 contextum fuit.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1721.

Nondum integer effluxerat Mensis,
 quo Innocentius XIII. Divi Petri Ca-
 thedram conscendit, cum cæptam sub
 Prædecessore Clemente causam conti-
 nuandam sibi sumeret. Habebatur ergo
 consueta Cardinalium Congregatio, in
 qua Patres accitis iterum Consultori-
 bus re diu ac mature prius discussa
 publicis suffragiis censuerunt, ad Bea-
 tificationem Venerabilis hujus Servi Dei
 tuto procedi posse. Huic sententiæ
 tam in secreto quam in publico Consi-
 storio unanimi voce accessere reliqui
 Cardinales, ac propterea Innocentius
 explorata per preces Dei voluntate
 Joannem Nepomucenum rite Beatorum
 Albo accensuit, ac die decima tertia
 Maij hoc anno consuetum Breve Apo-
 stolicum desuper evulgavit. Tertia
 postmodum indicebatur Congregatio,
 quæ die septima Junii benigne indulset,
 ut Officium & Missa de communi unius
 Martyris sub ritu duplici pro Regno
 Bohemiæ, & sub ritu semiduplici pro
 Ger-

Sæc. XVIII. Germania, & Provinciis hæreditariis
 A. C. 1721. Austriacæ Domus celebrari posset,
 quam gratiam Pontifex datis desuper
 literis Apostolicis die vigesima sexta
 Junii confirmavit, & arbitrio Archi-
 episcopi reliquit, qua die Beati Joan-
 nis Corpus publicæ venerationi in Ara
 Pragæ exponeret: Huic solemnitati
 idem Archiepiscopus diem quartam Ju-
 lii præfixit, & interim Sacra ossa in
 Sacello S. Wenceslai honorifice deponi
 curavit. Jam die vigesima septima
 Junii Elisabetha Christina Imperatrix
 ex thermis Carolinis Viennam reme-
 tura Pragam venit, sequenti autem die
 Archiepiscopus ejusque Capitulum Ca-
 thedrale Beati Joannis Corpus ad Ar-
 chivum comitabatur, ubi denuo cum
 summa omnium admiratione integritas
 linguæ deprehendebatur, mox autem
 die secunda Julii ipsa etiam Imperatrix
 ad Archivum post vespervas processit, ibi
 demque sacrum Corpus venerata tam-
 diu substitit, donec illud in pretiosam
 tumbam reponeretur: altera vero die
 pulsatis omnibus *per urbem* campa-
 nis ab Archivo ad Capellam S. Wen-
 ceslai iterum translatum est. Demum
 primis solemnibus glorioso Martyri ex-
 hibendis destinata illuxerat dies, qua
 præsentè Augustissima, Regni Clerus,
 Regia Curia cum ceteris Dicalteris,
 Uni-

Universitas Pragensis, cum Magistrati- Sæc. XVIII.
 bus Triurbis comparuit, ac vix non A. C. 1721.
 integra Bohema Nobilitas innumerus-
 que populus conflavit, ut prodigium,
 quod Deus in conservata sacra lingua
 operatus est, miraretur, sacraque co-
 leret ossa. Hora octava matutina a
 Sacello S. Wenceslai ad Ecclesiam Ca-
 thedralem Supplicationi solemniter datur
 initium: præeunt Sodalitates cum suis
 labaris, sequuntur utriusque Cleri Sa-
 cerdotes sub vexillo sacræ Crucis, tum
 Magistratus, & quatuor Pragensis Uni-
 versitatis Facultates, cum suis insigni-
 bus, quos excipiunt Cathedralis Ec-
 clesie Clerici, totius Archi - Diæcesis
 Decani & Parochi, Abbates & Præsu-
 les Infulis insignes, ac demum Clerico
 Archiepiscopalem Crucem præferente
 Ordinarius, qui sacram linguam de-
 portavit: ipsum vero sacrum Corpus
 humeris imposuerunt sex Canonici Ec-
 clesie Metropolitanæ usque ad Præ-
 positi ædes, ubi illud susceperunt sex
 Regni Præfules, quibus in designata
 statione sex alii, & his Universitatis
 Professores, his autem Leutomericensis
 & Regino - Radecensis Ecclesiarum Ca-
 nonici, ac demum Curati Pragenses
 successerunt, donec ad introitum Ec-
 clesie Metropolitanæ aulæ pretiosis,
 imaginibus, & luminibus magnificen-
 tissime

Sæc. XVIII. tissime exornatæ portandi honor ad
A. C. 1721. Canonicos Cathedrales denuo redierit,
 qui illud ad mensam supra tumulum in
 Ara majore huic Beato Sacra reposuere:
 Supplicantium agmen claudebant Ar-
 chiepiscopi, Cathedrales Canonici, ac
 Cæsareo - Regii Ministri, sæminæ No-
 biles, ac pene innumerus populus:
 Imperatrix vero ex suo Oratorio in Sa-
 cellum S. Wenceslai descendens, sa-
 cram linguam, quæ ibidem adhucdum
 religiose asservatur, cum summo pie-
 tatis sensu usque ad tumulum, super
 quem Beati Joannis ossa in magnifico
 pegmate reposita fuere, comitabatur.
 Claudebatur hæc solemnitas hymno
 Ambrosiano per Archiepiscopum de-
 cantato, & Sacrificio Missæ per Lito-
 meriensem Episcopum Deo in honorem
 Beati Nepomuceni oblato: Continuata
 est Sacra hæc festivitas incredibili fide-
 lium confluxu ac pietate per octiduum.

§. XXXIX.

*Ultrajectensis Capituli epistola ad In-
 nocentium XIII. Papam.*

Vid. supra Adhuc dum fervebat Ultrajectensium
t. 67. l. 213. & Harlemensium Canonicorum op-
§. 30. p. 104. positio contra Pontificum decreta: Ul-
Acta Hist. trajectenses enim insuperhabitis Pape
Eccl. vol. 7. monitis, minis ac censura constanter
pag. 106. decla-